

[Johan Asmussen.]

hvor det er et problem for hyrevognene, at de f. eks. — det hørte jeg så sent som i formiddags — kan have 15 ture ind til København på en dag og kun én gang have passagerer med tilbage.

Det er sådanne ting, der spiller ind ved vurderingen af, hvilke resultater sådanne regler kan medføre. Noget ganske lignende gælder for øvrigt udlejningsforretninger; der er jo et ganske betydeligt slid på de vogne, de har, og de vil få meget svært ved at klare det, hvis afskrivningsprocenten skal sættes ned, sådan som det er foreslået.

Så er der ideen med de 35.000 kr. Det er jo igen et udslag, som vi så ofte ser det, af tankegangen om, at vi bare skal tænke på et tal. Hvordan vi kommer frem til tallet, er forholdsvist underordnet. Vi har ikke noget kriterium, vi har ikke noget logisk udgangspunkt, og derfor når vi heller ikke til noget logisk resultat. Vi tænker bare på et tal, og man er altså i denne situation kommet til 35.000 kr., og man siger, at for over 35.000 kr. må man ikke afskrive. Man kunne måske af mange forskellige grunde have den opfattelse, at man her i landet skulle lade være med at køre i store vogne. Det kan der måske siges et og andet for, men så må det i hvert fald gælde for alle. Vil man modvirke store vogne, må bestræbelserne gælde alle, og man må begynde et eller andet sted. Hvor skal man begynde? Hvis man spørger skatteyderne rundt omkring, eller hvem man nu spørger, tror jeg ikke, det ville være så forfærdelig svært at finde ud af. Skal man begynde på noget i den retning, må det vel først og fremmest være de højtærede ministre, der lægger for. Så kunne andre måske også nok bedre finde sig i en sådan tendens. Men det er der ikke så megen fare for. Nej, vi kan ikke se, at der er nogen mening i et sådant udslag af det misundelseskompleks, man opelsker, noget, der for øvrigt er blevet brugt ofte i den senere tid — måske også blevet misbrugt.

Det korteste udtryk for dette synspunkt er i grunden blevet givet for nogle dage siden i Information, som skriver, at det ikke kan blive en samfundssag at diktere, om direktøren for en af landets største industri-virksomheder skal køre i en Fiat 500 eller i et amerikansk dollargrin. Det kan ikke

være en samfundssag at diktere noget sådant. Det er vi ganske enige i.

Man kan spørge sig selv: hvordan hitter man på sådan noget? Det er vist allerede blevet antydnet af en af de andre ærede ordførere. Sagen er åbenbart den, at det er et enkelt — i manges øjne provokerende — eksempel i fjernsynet for nogen tid siden, som har sat tankerækken i gang. Bortset fra at den pågældende jo kommer af med et kæmpebeløb i omsætningsafgift og andre skatter, skal han imidlertid nok — som det hedder — finde ud af det. Hvorfor skal det bevirke, at andre skal gå i snor og kravlegård, andre, som ud fra ganske naturlige og forretningsmæssigt betonedede synspunkter ønsker at anskaffe sig en vogn i et vist prislag? Måske ville de endda egentlig helst være fri, fordi de synes, at det er nemmere at køre rundt i en lille vogn, men føler sig af et eller andet hensyn forpligtet til, om jeg så må sige, at lægge sig fast i en højere klasse.

Jeg skal gøre en enkelt bemærkning om afskrivningsproblemet med hensyn til de gamle bygninger, hvor man vil fordoble tiden, d. v. s. halvere afskrivningsprocenten. Det vil jo i meget høj grad få virkning for landbruget, og vi mener rent ud sagt, at det er ikke tiden til at foretage nogen som helst dispositioner, der kan være til skade for landbruget.

Jeg kan her som på en række andre punkter ganske slutte mig til de udtalelser, der er fremkommet fra det ærede medlem hr. Foged og — med hensyn til gamle bygninger — navnlig fra det ærede medlem hr. Hagen Hagensen. Jeg kan også slutte mig til det ærede medlem hr. Hagen Hagensen's bemærkninger om afskrivning af andre ejendomme. Her kan det være på sin plads at have opmærksomheden henvendt på mulighederne for, at man også skal kunne afskrive på sådanne andre ejendomme.

Jeg kan ligeledes slutte mig til den betænkelighed, der er blevet rejst med hensyn til den til en vis grad tilbagevirkende kraft, der ligger i lovforslagene. Det bør man konsekvent undgå.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard var også på dette område inde på betænkeligheder med hensyn til den måde, hvorpå det ved afskrivning af gamle bygninger